

[Albertsen.]

af medlemskabet. Der er tale om en lovgivning og om principper, som vi faktisk i væsentlig grad er enige om, så nu må vi ikke svigte ved denne lejlighed.

Jeg tror, at vi kan se hen til et grundigt, effektivt og afklarende udvalgsarbejde, der slutter med en enig indstilling.

Simonsen: Jeg skal kun takke hr. Kurt Brauer for den moralisering, der er blevet givet udtryk for over for EF-tilhængerne, og så føje til i denne forbindelse, at jeg vil da håbe, at hr. Kurt Brauer, når han nu skal fortsætte diskussionen om EF ude omkring i landet, husker at fortælle, at disse 200 mill. kr., tilslutter han sig i princippet, uanset om vi går ind i fællesmarkedet eller ej, og at det derfor ikke kan føres på Fællesskabets konto, at der ikke er tale om noget diktat af prioriteringen af den danske socialpolitik, men at der er tale om, at vi skal gennemføre nogle bestemmelser, som skal sikre fornuftige forhold for såkaldte vandrede lønmodtagere. Hvis der er noget som helst indhold og grobund i hr. Kurt Brauers tale om international solidaritet, så synes jeg, det var rart, hvis det kunne finde udtryk i, at man ville søge at give de mennesker, som kommer her til landet for at arbejde nogle år, en pensionsret i forhold til den tid, de har arbejdet her. Det ville være et virkelig fornuftigt udtryk for international solidaritet.

Jeg vil også gerne bede hr. Kurt Brauer huske på, når han skal ud at diskutere disse ting, at her ændrer vi nogle systemer, fordi man følger fællesmarkedets ligeretsstilling af mand og kvinde, det er også noget, der strider ret meget imod det, som hr. Kurt Brauer taler om ved disse lejligheder. Der var måske grund til at understrege, at det er et aldeles fornuftigt system, man allerede i dag har i fællesmarkedet, og som vi i virkeligheden her i Danmark følger.

(Kort bemærkning).

Kurt Brauer: Der er næppe noget, der virker mere latterligt på mig, end når borgerlige politikere forsøger at belære mig om, hvad international solidaritet betyder for arbejderklassen. Det er urkomisk at høre på. Jeg vil derfor lade hr. Simonsens indlæg ligge. Jeg vil ikke modtage belæring

fra hr. Simonsen om den slags ting. Det er selvfølgelig som sædvanlig stadig værre med hr. Albertsen. Når hr. Albertsen og jeg ikke er enige, synes jeg, der står betydeligt mere på spil. Jeg plejer at tage det som en anerkendelse af mine synspunkter, når hr. Simonsen ikke er enig i dem.

Med hensyn til hr. Albertsens korte bemærkning heroppefra vil jeg sige, at der i den ligger en erkendelse af, at eftersom vi skal ind i Fællesskaberne, ifølge hr. Albertsens opfattelse, er det en nødvendighed for Danmark at indføre et optjeningsprincip. Det er en kendsgerning, og det forstår jeg. Men jeg kan ikke forstå, at socialministeren ville bevæge sig hen i retning af at sige, at optjeningsprincippet i grunden også var moralsk godt. Det er den diskussion, jeg har forsøgt at lægge op til her. Jeg finder optjeningsprincippet moralsk forkasteligt, men jeg er fuldstændig klar over, at det er en absolut bydende nødvendighed, for ellers kan man ikke være i et internationalt arbejdsmarked af nogen art. Det er jeg aldeles klar over, men jeg synes altså, at det er moralsk forkasteligt. Jeg synes bedre om det danske solidaritetsprincip end om det sydlige subsidiaritetsprincip.

(Kort bemærkning).

Albertsen: Jeg vil gerne slå to ting fast. Den ene er, at vi agter ikke i princip og i praksis og i forslag og i holdning at ændre vor indstilling med hensyn til opretholdelsen af det nuværende skattefinansielle grundlag. Det er grundlaget for dansk socialpolitik. Men i dette moment bør siges, at vi har en række ordninger, som indeholder det optjeningsprincip, som nu antastes så voldsomt, og som accepteres af dette folketing, også af det parti, hr. Kurt Brauer repræsenterer. Vi har tjenestemandspensionsordningen, ATP-ordningen og andre ordninger. Når vi har det med i disse lovforslag på et område, hvor vi hidtil ikke har haft det, er det, fordi det simpelt hen er en logisk konsekvens af det frie arbejdsmarked og de forpligtelser, der her socialpolitisk melder sig, nemlig spørgsmålet om at bidrage til den andel af alderdomspensionen, som de pågældende udenlandske arbejdere skal have for den del af deres tilværelse, hvori de har